

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/399/2014/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

23/2015. (I. 22.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2014. június 23-án előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2015. január 22-én megtartott zárt ülésén meghozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a H. Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, mivel az alapjog korlátozása jogszerűen történt, illetve alapjog sérelme nem megállapítható.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos vele szemben 2014. június 13-án V. településen, a H-i Rendőrkapitányság által foganatosított közlekedés rendészeti intézkedés miatt terjesztette elő 2014. június 23-án panaszát.

A panaszos előadta, hogy 2014. június 13-án körülbelül 16:20 óra időpontban D. településről V. településre érkezett lakásához személygépkocsijával, amikor leállítva az autót kiszállt és kivett a hátsó ülésről egy takarófóliát. A hazaérkezésétől körülbelül két perc már eltelt mikor odaért egy rendőrségi gépkocsi, amelyből kiszállt két rendőr és odamentek a panaszoshoz. Bemutatkozás nélkül kérték az iratait, amelyeket átadott a gépkocsi irataival együtt. Az eljáró rendőrök nem közölték sem saját nevüket, nem igazolták rendőri statusukat, továbbá az intézkedés célját sem közölték, ezért a panaszos álláspontja szerint az intézkedő rendőrök

¹ Az Rtv. 93/A. §. (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük

megsértették a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 20. § (2) bekezdését.

Az intézkedő rendőr közölte, hogy a panaszos gépkocsijának rendszáma szabálytalan, azonban nem indokolta meg miért és 10.000 forint összegű helyszíni bírságot akart kiszabni. A panaszos álláspontja szerint, a csatolt fényképekből megállapítható, hogy a rendszám szabályos, azonban, amikor ismételten megkérdezte, hogy miért szabálytalan a rendszám, akkor azt mondta, hogy a panaszos ne vitatkozzon, fel fogja őt jelenteni. A panaszos véleménye szerint az intézkedő rendőr megsértette az Rtv. 2. § (1) bekezdését.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás alaposabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az Országos Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatán keresztül az ügyben illetékes rendőrkapitányságtól, valamint megküldeni kérte az ügyvel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat és konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját.

1) A Testület megkeresésére az intézkedést foganatosító rendőrkapitányság vezetője 2013. október 11-én kelt válaszában kifejtette, hogy H-i Rendőrkapitányság, V-i Rendőrőrs állományába tartozó körzeti megbízott illetve járőrtársa szolgálatának ellátása során közlekedési tárgyú jogsértés észlelését követően közlekedésrendészeti ellenőrzést foganatosított. A rendőri intézkedést szabálysértési feljelentéssel zárták. A feljelentés hatására szabálysértési eljárás indult, mely lezárásaképp készült marasztaló határozattal szemben az eljárás alá vont személy nem értett egyet, ezért meghallgatás tartását indítványozta.

Az intézkedés jogalapjaként a kapitányságvezető az Rtv. 13. § (1) bekezdést illetve az Rtv. 44. § (1) bekezdés b) pontját jelölte meg. A kapitányságvezető álláspontja szerint a panaszos gépjárműve teljes mértékben nem felelt meg a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM- BM együttes rendelet 5.§ (5) bekezdés rendelkezéseinek

A szolgálat fellépés módját a rendőri jelentésekben közöltek alapján, a kapitányságvezető megfelelőnek tartotta, megfelelt az Rtv. 20.§-ban foglalt kritériumoknak. Álláspontja szerint a panaszos a rendőri jelleget egyrészt a rendészeti kialakítású szolgálati gépjárműből kiszálló, szolgálati egyenruhával rendelkező rendőrök megfigyelésével felismerhette volna.

A tájékoztatás a helyszínbírság kapcsán a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) végrehajtásával kapcsolatos rendelkezésekről, valamint ahhoz kapcsolódó egyes rendeletek módosításáról szóló 22/2012. (IV. 13.) BM rendelet 18. § (1) - (2) bekezdés előírásai szerint történtek. Ennek megfelelően, tekintettel arra, hogy az eljárás alá vont személy nem fogadta el a helyszíni bírságot, feljelentéssel zárták az intézkedést.

A panaszossal szemben a helyszínen foganatosított rendőri intézkedéssel összefüggésben büntető eljárás, közigazgatási hatósági eljárás nem indult. Az ügyben szabálysértési eljárás indult a H-i Rendőrkapitányság, Rendészeti Osztály, Igazgatásrendészeti Alosztályon.

A panaszossal szemben a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM- BM együttes rendelet 5.§ (5) bekezdésbe ütköző és a szabálysértésekről, a Szabs. tv. 224.§ (1) bekezdése szerint minősülő Közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése szabálysértés került megállapításra.

2) A 2014. június 17-én kelt szabálysértési feljelentés szerint a panaszos 2014. június 13-án 15:10 perckor P. T. r. törzszászlós észlelte, amint a panaszos V. településen a D. utcáról kanyarodott a N. utcára, mely során a személygépkocsiján nem észlelte az első hatósági jelzést. Kollégájával a panaszos után mentek, akit a lakóháza előtt intézkedés alá vontak.

Az intézkedés során megállapítást nyert, hogy a személygépkocsin ugyan van első hatósági jelzés, csak az az első lökhárítóban besüllyesztve, az elcsúszva, ferdén volt úgy, hogy közlekedés közben nem, vagy csak nagyon nehezen, teljesen közelről lehet kiolvasni, nem volt látható.

P. T. közölte a panaszossal az elkövetett szabálysértést, melyet nem értett. A panaszos részére 10.000 Ft helyszíni bírságot szabott ki, melyet nem fogadott el, ezért P. T. közölte vele, hogy ellene szabálysértési feljelentéssel él, melyet tudomásul vett és a mellékelt igazoltató lapon aláírásával elismert. A szabálysértésről fényképfelvételt készített, mely elkészítése előtt a panaszos az első hatósági jelzést megigazította, így az már nem volt eldőlve, de annak a szabálytalan elhelyezése ugyanúgy jól kivehető.

3) Az intézkedést fogatosító P. Z. r. törzszászlós 2014. július 23-án kelt jelentése szerint 2014. június. 13-án 15 óra 10 perckor V. településen kollégájával P. Zs. r. őrmesterrel észlelték, amint a panaszos V. településen a D. utcáról kanyarodott a N. utcára, mely során a személygépkocsiján nem láttak az első hatósági jelzést.

A panaszos igazoltatásának célja és jogalapja a fentiek szerinti szabálysértés elkövetése volt. Az intézkedés közben észlelték, amint a panaszos személygépkocsijának első lökhárítójában besüllyesztve, elcsúszva, nem észlelhetően van elhelyezve a hatósági jelzés, melyről fényképfelvételt is készítettek a szabálysértés bizonyítása érdekében, de megjegyzendő, hogy a hatósági jelzést a panaszos kicsit megigazította ez alatt, de akkor sem volt szabályos.

Az intézkedés megkezdésekor a napszaknak megfelelően köszöntek, tisztelegtek, bemutatkoztak, közölték szolgálati helyüket és mivel egyenruhában teljesítettek szolgálatot, azon minden előírt ékítmény fel volt szerelve és rendőrségi szolgálati gépkocsival voltak, így álláspontja szerint egyértelmű volt rendőri mivoltuk. Ezt követően közölte a panaszossal, hogy szabálysértés elkövetése miatt folytatja le vele szemben az intézkedést.

A panaszossal közölte az általa elkövetett szabálysértést és azt, hogy emiatt 10.000 Ft helyszíni bírságot szab ki, melyet értetlenül fogadott, kissé kötekedő, nem teljesen együttműködő volt, emiatt közölte vele, hogy amennyiben nem fogadja el, úgy szabálysértési feljelentéssel él vele szemben. A panaszos ugyan tudomásul vette a fentieket, amit a mellékelt igazoltató lapon aláírásával elismert, de az intézkedés végén is értetlenül állt a helyzethez. A panaszossal szemben szabálysértési feljelentés készült, mivel nem volt hajlandó elfogadni a részére kiszabott 10.000 Ft helyszíni bírságot.

4) Az intézkedést, P. Z.-vel fogatosító P. Zs. r. őrmester jelentése tartalmilag megegyezik P. Z. r. törzszászlós jelentésével, így ennek részletes ismertetésétől a Testület eltekint.

5) A rendőrségi iratcsomagban mellékeltek több fényképet a kérdéses első hatósági jelzés elhelyezéséről. A képek tanúsága szerint az első hatósági jelzés a lökhárítóban felfelé ferdén eldöntve helyezkedett el.

III.

1) A Testület a panaszeljáráásban mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy mely panaszosi sérelmek kivizsgálásra terjed ki a hatásköre.

a) A Testület eljárását az Rtv. a IX. Fejezetében, Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az, „akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában, a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette [...] kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el”. Az idézett rendelkezés értelmében a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálata tartozik, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),
- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházatsomagjarmű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),
- a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.) tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A fenti hatásköri rendelkezések alapján kijelenthető, hogy a Testület csak azon rendőri magatartások felülvizsgálatát végezheti el, amelyeket az Rtv. a IV.–VI. fejezeteiben szabályoz, nem veheti át azonban a szabálysértési hatóság szerepét, így nem rendelkezik felhatalmazással annak megállapítására, hogy a panaszos a rendőri intézkedést megelőzően követett-e el szabálysértést. Mindebből kifolyólag a fenti hatásköri rendelkezés alapján a Testület a rendőrség szabálysértési hatóságként történő fellépését nem minősítheti, afölött semmiféle kontrollt, felügyeletet nem gyakorol. Nem vizsgálhatja, hogy a panaszos követett-e el szabálysértést, indokolt volt-e vele szemben a szabálysértési eljárás megindítása, valamint bírság kiszabása. Az ilyen jellegű panaszokra a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény vonatkozó rendelkezései az irányadók. A Testület a hatásköri szabályok értelmében a szabálysértési eljárást megelőző közlekedésrendészeti intézkedést és az ennek során tanúsított rendőri magatartást vizsgálhatja.

A Testület a szabálysértési eljárással kapcsolatos panaszok tekintetében hatáskörének hiányát volt kénytelen megállapítani.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításokra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye II. cikkében foglalt emberi méltósághoz

valamint a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát, az alábbiak szerint.

2) A Testület elsőként azt értékelte, hogy a rendőrség a panaszost indokoltan, kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában vont-e intézkedés alá.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rendelkezik a rendőr intézkedési kötelezettségéről. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyen a tudomására hoznak.

A Szolgálati Szabályzat 9. § -a tovább részletezi az intézkedési kötelezettség szabályait. A Szolgálati Szabályzat 9. § (1) bekezdése kimondja, hogy a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki. Ugyanezen jogszabályhely (2) bekezdése szerint a figyelmeztetés során a rendőr a szabálysértés elkövetésén tetten ért személyt felszólítja a tevékenysége abbahagyására, és felhívja, hogy a jövőben tartózkodjon szabálysértés elkövetésétől.

Az Rtv. 29. § (1) bekezdése kimondja továbbá, hogy a rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.

A közlekedésrendészeti intézkedés vonatkozásában a Testület utal arra, hogy az Rtv. 44. §-a szabályozza azt, amelynek (1) bekezdés b) pontja értelmében a rendőr az Rtv.-ben és a külön jogszabályban meghatározott közlekedésrendészeti feladatának ellátása során a közlekedési rendszabályok megtartását, a járműhasználat szabályszerűségét, az okmányokra és a felszerelésekre vonatkozó előírások megtartását, a jármű birtoklásának jogszerűségét, az üzemben tartó, illetőleg a használó személyazonosító adatait, a jármű közlekedésbiztonsági állapotát és adatait a forgalomban és a telephelyen – a jogszabályban meghatározottak alapján – ellenőrizheti. Ugyanezen bekezdés d) pontja szerint a járművezetésre jogosító engedélyt (okmányt), a jármű üzemben tartására vonatkozó hatósági engedélyt (okmányt), a rakományhoz tartozó okmányokat, valamint a jármű hatósági jelzését – a külön jogszabályban meghatározottak szerint – a helyszínen elveheti.

A Testület megítélése szerint az Rtv. 44. §-a egyfajta általános felhatalmazást nyújt a rendőr számára ahhoz, hogy a közlekedés szabályok megtartását ellenőrizze. Ennek keretében a rendőr ellenőrizheti a gépjármű okmányaira vonatkozó előírások megtartását, a jármű birtoklásának jogszerűségét, az üzemben tartó, illetőleg a használó személyazonosító adatait. Megjegyzendő, hogy ez az intézkedési jog akkor is megilleti a rendőrt, amikor egyébként jogsértésre utaló körülményt nem észlel.

Az intézkedő rendőr a rendelkezésre álló iratokban leírta, hogy azt észlelte, hogy a panaszos gépkocsija nem belátható útkanyarulatban állt meg az általa vezetett gépjárművel. Mindezek alapján a Testület vizsgálta, hogy fennállt-e a szabálysértés gyanúja.

Az 1/1975. (II. 5.) KPM-BM rendelet (a továbbiakban: KRESZ) 5. § (5) bekezdés értelmében „a hatósági jelzés(ek)e)t [rendszám(tábla(áka)t] a járművön a felszerelésére kijelölt helyen, jól olvasható állapotban kell tartani, azt megváltoztatni, letakarni vagy jogosulatlanul eltávolítani tilos.

A Szabs. tv. 178. pont alatt rendelkezik a közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértéséről.

224. § (1) Aki KRESZ-ben meghatározott közúti közlekedés szabályait megszegi, ha a 217–222. §-a szerinti szabálysértés nem valósul meg, szabálysértést követ el.

(2) A KRESZ 40–41. §-ának, valamint más megállási, várakozási vagy táblával jelzett behajtási tilalom vagy korlátozás megszegése esetén a közterület-felügyelő is szabhat ki helyszíni bírságot.

A Testület a szabálysértés elkövetésének gyanújával összefüggő jogszabályok valamint a szabálysértési törvény vonatkozó tényállásának ismertetését követően utal töretlen gyakorlatára, miszerint a szabálysértési tényállásszerűséget kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv.-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis nem veheti át a szabálysértési hatóság szerepét, azonban ha nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló cselekmény értékelését – akkor, amikor annak jogalapjaként szabálysértés gyanújára hivatkozik a rendőrség –, az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, hogy az adott intézkedéshez szükséges gyanú foka fennállt-e, és fenti jogszabályi rendelkezések alapján megállapította, hogy ez a gyanú fennállt.

A Testület megítélése szerint egy szabálysértés elkövetésének gyanúja bizonyosan olyan körülmény, amely a közrend, közbiztonság védelme érdekében az Rtv. 13. § alapján intézkedési kötelezettséget keletkeztetett, és a panaszos igazoltatásához a Rtv. 29. § (1) bekezdés alapján megfelelő jogalapot biztosított, továbbá megjegyzendő, hogy az Rtv. 44. § alapján közlekedésrendészeti intézkedés esetén az intézkedési jog akkor is megilleti a rendőrt, amikor egyébként jogsértésre utaló körülményt nem észlel. Mindezek alapján megállapítható, hogy ebben a tekintetben nem érte alapjogsérelem a panaszost.

A Testület – a hivatkozott jogszabályi rendelkezések és a megismert körülmények alapján – arra a megállapításra jutott, anélkül, hogy a szabálysértési ügyben állást foglalna, hogy az intézkedő rendőr a jogszabályi előírásoknak megfelelően, kellő jogalap birtokában járt el a panaszossal szemben, így nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

3) A panaszos beadványában sérelmezte az eljáró rendőrök hangnemét és bánásmódját.

A rendőrök magatartásával kapcsolatban a Testület felhívja a figyelmet az Rtv. 2. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésekre. Az Rtv. 2. §-a (1) bekezdésének második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. Az intézkedő rendőröktől – mint a közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjaitól – minden esetben elvárható az udvarias és kulturált fellépés. Az említett rendelkezés alapján a Testület hangsúlyozza, hogy a rendőrökre, mint a közhatalom képviselőire különös súllyal nehezedik az emberi méltóság, és az emberi jogok tiszteletben tartásának kötelezettsége, ezért minden körülmények között elvárható a tisztességes, az általa képviselt közfeladat mértékéhez méltó, a másik személy emberi méltóságát mindenkor szem előtt tartó viselkedés és hangnem.

A Testület ezzel kapcsolatban szükségesnek tartja kiemelni a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét, amelynek 1. pontja előírja: a rendőr „önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület továbbá jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezetben belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számon kérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

Az Rtv. 20. § (2) bekezdés szabályozza a rendőri intézkedés alakítását, amely szerint „a rendőr az intézkedés megkezdése előtt - ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor - köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.”

A Szolgálati Szabályzat 5. § (1) bekezdése tovább pontosítja az Rtv.-ben meghatározottakat. Eszerint „az intézkedést a rendőr - az Rtv. 20. § (2) bekezdésének első mondatában meghatározottak közlését megelőzően - a napszagnak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha a rendőr egyenruhát visel, tisztelegéssel kezdi meg. A polgári ruhában intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt szolgálati igazolványát és azonosító jelvényét felmutatja.”

A panaszos panaszbeadványában úgy nyilatkozott, hogy az intézkedés megkezdésekor az eljáró rendőrök nem köszöntek a napszagnak megfelelően, nem mutatkoztak be, nem igazolták rendőri minőségüket és az intézkedés célját sem közölték.

Az intézkedést foganatosító P. Z. r. törzszakos és P. Zs. r. őrmester jelentései szerint az intézkedés megkezdésekor a napszagnak megfelelően köszöntek, tisztelegtek, bemutatkoztak, közölték szolgálati helyüket és mivel egyenruhában teljesítettek szolgálatot, azon minden előírt ékítmény fel volt szerelve és rendőrségi szolgálati gépkocsival voltak, így álláspontja szerint egyértelmű volt rendőri mivoltuk.

A fentiek alapján a panaszos és a rendőrség álláspontja között olyan ellentét feszül, amit a Testület a rendelkezésére álló iratokkal nem tud feloldani, ezért Testület úgy foglalt állást, hogy a panaszos emberi méltóságához való jogának sérelme nem megállapítható.

IV.

A Testület a szabálysértési eljárással kapcsolatos panaszelemek tekintetében hatáskörének hiányát volt kénytelen megállapítani. A Testület – a hivatkozott jogszabályi rendelkezések és a megismert körülmények alapján – arra a megállapításra jutott, anélkül, hogy a szabálysértési ügyben állást foglalna, hogy az intézkedő rendőr a jogszabályi előírásoknak megfelelően, kellő jogalap birtokában járt el a panaszossal szemben, így nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga. Az intézkedés során használt rendőri hangnem, az intézkedés alakiséga kapcsán a panaszos és a rendőrség álláspontja között olyan ellentét feszül, amit a Testület a rendelkezésére álló iratokkal nem tud feloldani, ezért Testület úgy foglalt állást, hogy a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelme nem megállapítható.

Mindezekre tekintettel a Testület állásfoglalását a rendelkező részben foglaltak szerint alakította ki, és az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése szerint a panasz áttételéről döntött.

Budapest, 2015. január 22.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESZTET